

стану на кінець 2016 р. та абсолютної фінансової стійкості на кінець 2018 року.

Отже, шляхами підтримання рівня абсолютної фінансової стійкості в майбутньому підприємству необхідно:

- 1) прискорення оборотності запасів та збільшення власних оборотних коштів;
- 2) можливе додаткове залучення довгострокових та короткострокових кредитів банку чи інших джерел фінансування.

Література.

1. Тютюнник Ю. М., Дорогань-Писаренко Л. О., Тютюнник С. В. Фінансовий аналіз : навч. посіб. Полтава : ПДАА, 2016. 430 с.

ПОСИЛЕННЯ РОЛІ ТА ЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОГО РИНКУ В ФІНАНСОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ

*Пилипенко К.А., д.е.н., професор,
Майданіченко А.В., студент,
Полтавська державна аграрна академія*

Фінансовий ринок України формується в умовах трансформаційних процесів, він потребує ретельного дослідження як з теоретичної, так і з практичної точки зору. Ефективно функціонуючий страховий ринок, розвинені небанківські кредитні установи, пенсійні фонди та інші фінансові установи сприяють стабільному та прогнозованому розвитку усіх економічних процесів у суспільстві.

На сучасному етапі розвитку економіки України, в умовах глобалізації, все більшого значення набуває наявність ефективно організованого фінансового ринку, здатного забезпечити потреби економіки в інвестиціях шляхом акумуляції тимчасово вільних фінансових ресурсів.

Дослідженню проблематики фінансового ринку в фінансовій системі держави, приділяли значну увагу вітчизняні та закордонні вчені, зокрема: К. Омає, О. Білорус, А. Гальчинський, С. Гофман, Ю. Коваленко, І. Школьник та інші.

Фінансовий сектор є однією з найважливіших ланок національної економіки. На думку В.М. Опаріна «Фінансовий

ринок» – це сукупність обмінно-перерозподільчих відносин, пов'язаних з процесами купівлі-продажу фінансових ресурсів, необхідних для здійснення виробничої та фінансової діяльності [1, с. 128].

Взаємозв'язок між фінансовим ринком та економічним сектором залежить від моделі фінансового ринку. Регулювання фінансових ринків у різних країнах світу здійснюється, як правило, в рамках двох різних моделей:

- банкоцентричної (характерна для фінансових ринків Німеччини та Японії);

- англо-американської (характерна для фінансових ринків США та Англії) [2, с. 41].

В Україні функціонує банкоцентрична модель фінансового ринку, тобто у структурі фінансового сектору домінуюча роль належить банкам, саме через них проходить рух основної частини грошових ресурсів.

Для нормального функціонування економіки держави необхідно постійно мобілізувати, розподіляти і перерозподіляти фінансові ресурси. Для цього в економічній системі держави є два механізми: мобілізація коштів за допомогою податкової системи і фінансовий ринок, на якому відбувається розподіл і перерозподіл капіталу [3, с. 90].

До основних чинників виникнення, становлення та розвитку фінансового ринку, що визначає його особливості та специфіку можна віднести такі:

- транскордонний рух фінансових ресурсів;

- науково-технічний прогрес;

- конкуренція на світовому ринку між національними і закордонними фінансовими інститутами.

Фінансовий ринок, насамперед, у процесі перерозподілу фінансових ресурсів виконує ті функції, які не може виконати жодна складова фінансової системи, при цьому фінансовий ринок суттєво впливає на її ефективність, стійкість та еластичність. За допомогою саме фінансового ринку мобілізуються і використовуються тимчасово вільні фінансові ресурси.

До початку рецесії в економіці України, на ринку банківських послуг відбувалося зростання кількості зареєстрованих банківських установ, поступове збільшення

дохідності їх діяльності та зниження витрат, що вказувало на посилення конкуренції у цій сфері. На жаль, в сучасних умовах відбувається зворотній тренд змін.

Погоджуємося з думкою, що для підвищення ефективності діяльності фінансового ринку України необхідно:

- розробити державні програми фінансування високотехнологічних виробництв та галузей;

- розробити програми фінансування розвитку наукової інфраструктури у сфері промисловості;

- проводити реформи у фінансовому секторі з урахуванням світового досвіду та напрацювань вітчизняних експертів, у яких були б враховані останні світові тенденції розвитку високих технологій [4, с. 8].

Вважаю, що розвиток національної економіки є не можливим без ефективного фінансового ринку. Тому найважливішим завданням сучасного етапу розвитку України є впровадження обґрунтованих та системних реформ у фінансовому секторі для забезпечення додаткових джерел фінансування економічного зростання. Оскільки фінансовий ринок має визначальний вплив на розвиток фінансової системи країни.

Для розв'язання багатьох проблем у цій сфері необхідно сприяти заохоченню іноземного інвестування економіки. В Україні доцільно впроваджувати довгострокову стратегію розвитку фінансового сектору, а також посилювати координацію дій різних органів виконавчої влади в сфері реалізації заходів щодо розвитку фінансового сектору.

Література.

1. Блага Н.В. Інформаційна прозорість фондового ринку України. *Фінанси України*. 2005. № 3. С. 90-95.

2. Лугінін О.Є. Економетрія : навчальний посібник. 2-ге видання, перероблене та доповнене. К. : ЦУЛ, 2008. 278 с.

3. Білоус О.А. Ринок облігацій як сегмент фондового ринку / О.А. Білоус // *Фінанси України*. 2005. №2. С. 128-132.

4. Столбов М.И. Финансовый рынок и экономический рост: контуры проблемы. М. : Научная книга, 2008. 201 с.